

Történelmi kalandverseny 2026

Előzetes feladat

Kedves versenyzők! Mint tudjátok a verseny gyorsaság és a feladatok pontos megoldása alapján dől el. Előzetesen máris kaptok egy az alábbi szöveghez kapcsolódó feladatot, melynek hibás megoldása esetén időbüntetést kap a csapat. A verseny egy sajátos (fiktív) család történetét dolgozza fel. Ez az első részlet. A kérdésekre a választ erre a lapra írjátok! A lapot hozzátok el a versenyre! Segítséget bárkitől kérhettek.

Hello! Tamásnak hívnak, és most elmondom nektek életem nagy sztoriját. Éreztétek magatokat megtisztelve!

Szóval: Tulajdonképpen átlagos gyerek voltam, bár gyerekkoromat biztos nem neveznétek normálisnak. Mindegy. Akkoriban senkinek nem volt átlagos gyerekkora... Jártam iskolába, fociztam a grundon, stíroltem a csajokat, meg minden. Mindenesetre nem sokban tértem el kortársaimtól, amíg egyszer nagyapám 16 éves koromban szóba nem hozta családunk súlyos örökségét. Aznap, 1954. február 23-án a Nemzeti Múzeum parkjában tudtam meg, hogy családom egyik ága visszavezethető egészen a 14. századig, és ereimben a Hunyadiak vére folyik...

„Sarolta, a cseh királykisasszony udvartartásának tagjaként került Budára, és ott vetett rá szemet a választott magyar király, Hunyadi Mátyás. Éjszakai találkozásaik eredményeképpen látott napvilágot egy Erzsébet nevű leánygyermek, aki apró kényelmetlenséget okozott Mátyásnak, hiszen házasságon kívüli gyermek volt. Mátyás mégis kegyes volt Saroltával és a kisgyermekkel, és gondoskodott további megélhetésükről, még a gyermek házasságát is kézbe vette, hiszen elintézte, hogy egy özvegy köznemes feleségül vegye. Évszázadok teltek el azóta, de családunkban Mátyás és Sarolta történetét generációról generációra továbbadták egymásnak.” - foglalta össze a maga stílusában papa.

Hát ezzel kezdődött. Először kétkedve fogadtam a sztorit. Nem mintha feltételeztem volna nagyfaterről, hogy hazudna, de vajon minden őszám olyan megbízható volt, mint ő? Az évek múlásával egyre jobban érdekelt az őszámnek vélt magyar király. Mindent elolvastam, amit találtam vele kapcsolatban. Szívesen lettem volna történelemtanár, hogy tanulmányaim során tovább kutathassak a témában, de hiába voltam színötös „politikai okokból” nem vettek fel az egyetemre. A gimnázium után így jött a katonaság. 1962-ben leszerelve egy raktárban kezdtem el dolgozni. Aztán megismerkedtem Magdival, és vidékre költöztünk apósomékhöz. Nem tudom... Lehet azért, mert nekem ekkorra már nem volt élő rokonom, minden eddiginél erősebben tört rám a vágy, hogy fényt derítsek Mátyás és Sarolta történetére. Megszállott lettem, de komolyan!

Apósom a helyi gimnázium gondnoka volt. Nyugdíjba vonulása után én vehettem át helyét a Petőfi gimiben. Rengeteget olvastam a Hunyadiakról a sulis könyvtárában. Többek közt azt is, hogy Mátyás előszeretettel vette körül magát itáliai humanistákkal. Amikor 1978-ban egy régi barátom elmondta, hogy Bolognában kiállítás szerveznek Hunyadi Mátyás és a humanizmus címmel, úgy döntöttem, hogy elutazok Olaszországba. Hátha Bonfini, vagy Martio személyes iratai között találok utalást Saroltára. Naná, hogy közbeszólt a hatalom!

Nem kaptam útlevelet, így ki kellett szökjek. Majdnem lebuktam a hazautazásnál! Volt vallatás, meg minden... De végül nem tudták bizonyítani, hogy elhagytam az országot, így leszálltak rólam a hatóságok. Hogy ezek után nem tudtam ország-világ elé tárni Bolognában tett felfedezéseimet, az világos. De magamban tartani? Ez elképzelhetetlennek tűnt.

Szerinted, mi lett a Bolognában szerzett bizonyítékkal? A gimnázium gondnokaként mindenhez volt hozzáférésem... A rendszerváltás persze új helyzetet teremtett. Kár, hogy 1 évvel előtte tüdőembóliában meghaltam. Szegény fiam, Bálint 15 éves volt ekkor és a gimnázium diákja. 1989-ben Magdi leültette őt, és elmondott neki mindent, amit eddig titkoltunk előle. Többek között azt is, hogy a magam módján, rejtjelekkel és talányokkal biztosítottam, hogy csak az találhassa meg féltve őrzött titkaim, aki hozzám hasonlóan tájékozott a Hunyadiak viselt dolgaiban.

Bálint tehát 16 évesen két legjobb barátjával megpróbált örökségének birtokába jutni. Hogy mit találtak az iskola rejtett zugaiban? Derítsd ki magad!

1) Mire gondolhatott Tamás, amikor azt írta, hogy nem nevezné normálisnak gyermekkorát?

2) Miért óvatoskodott Tamás a korszakban? Miért nem vállalta nyíltan a Mátyástól való származását?

3) Írj egy elképzelhető okot, hogy miért nem vették fel Tamást az egyetemre!

Minden rossz válasz esetén <u>1 perc</u> időbüntetés jár!
